

værende situation – har lanceret, så har det her forslag ikke groet i vores baghave. Vi har i vores finanslovdøftelser lagt op til, at der skulle sættes langt flere ressourcer på de videregående uddannelsesinstitutioner, der skulle sættes langt mere på kvalitet, og der skulle sættes langt mere på indhold.

Men vi har indgået en aftale, som jeg for øvrigt synes er meget fornuftig, fordi den giver flere muligheder for at tage en videregående uddannelse, og det må være det, der er målet. Den giver også flere muligheder for at komme hurtigere ind, så man ikke skal omveje rundt om systemet.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi gerne havde set en ændret struktur på det her område. Vi vil godt ofre nogle flere penge på det og sætte noget mere på indholdet, sådan at vi fik fornuftige uddannelser ud af det, sådan at det ikke bare var sådan noget pølsefabriksagtigt noget.

Hr. Søren Kolstrup spørger om sammenligningen med OECD-rapporter og siger, at danske unge er længere på arbejdsmarkedet. Det kan godt være de er det. Det er jo, fordi vi har en folkepensionsalder, som er lidt højere end i andre lande, f.eks. i Tyskland. Sagen er den, at vores studerende er længere i uddannelsessystemet end i andre lande. Det koster samfundet ressourcer, og det koster den enkelte ressourcer.

Jeg vil også sige til hr. Søren Kolstrup, at det ikke er et mål i sig selv i hvert fald for os at få flest muligt gennem systemet hurtigst muligt. Jeg har ikke noget imod, at man venter et par år, hvis det er det, der passer, men det skal ikke være en betingelse, at man venter et par år. Det er derfor, jeg synes, at det her forslag er godt. Det giver nogle valgmuligheder både for at komme ind på kvote I og kvote II, for kvote II bliver ikke afskaffet. Der er stadig væk en 20-25 pct., der kan komme ind på kvote II, men for mig er det ikke rationalitet og effektivitet, der skal dominere al uddannelsespolitik.

Dermed har jeg vist også sagt, hvad vi mener om nogle af de ting.

Christine Antorini (SF):

Det er jo interessant, at OECD roser de danske unge for at være selvstændige, modne og vel-formulerede. De er nogle af de mest imponerende blandt alle de unge, vi har mødt, som lederen af OECD's uddannelsesafdeling har udtalt. Han mener, at det mere end opvejer, at danske unge er længere tid om at blive færdige med en videregående uddannelse.

Samtidig ser den danske undervisningsminister og finansminister det som et af de alvorligste problemer, at unge danskere først bliver færdige med en uddannelse et par år senere end andre unge. Det er en belastning for samfundsøkonomien, selv om de åbenbart bliver særdeles gode medarbejdere for de virksomheder, de skal ind i.

For at få flere unge til at starte hurtigere har regeringen indgået forlig med de borgerlige partier om at ændre kvote II-optaget, hvor man bl.a. søger på baggrund af erhvervs erfaring. De unge skal ikke bruge unødigt tid på at kvalificere sig til kvote II, men gå direkte ind via kvote I, hvor det alene er karaktergennemsnittet, der er det afgørende.

Som skræmmebillede har regeringen været ude med, at 70 pct. unge søger optagelse via kvote II, men det interessante må da vel være, at der starter ca. 45.000 unge om året på en videregående uddannelse, og af dem optages 11.000 via kvote II på en mellemlang eller en lang videregående uddannelse. Er det virkelig så skræmmende?

Det er selvfølgelig et stort problem, at de unge finder adgangsvejene til en videregående uddannelse så uoverskuelige og usikre, at de for en sikkerheds skyld også søger kvote II. Det problem kunne lettest løses ved at fjerne adgangsbegrænsningen helt. Når regeringen ikke gør det, går jeg ud fra, at det er, fordi det vil koste penge. I stedet vælger den at klippe i universitetsloven og give ministeren bemyndigelse til for det første at fastsætte regler om kvote II, for det andet fordele optagelseskapaciteten mellem kvoterne og eventuelt fastsætte regler, der tidsbegrænser medtagne kvalifikationer i udvælgelsen.

Selv om der i bemærkningerne står, at den endelige fastlæggelse af kvotestørrelserne kommer til at ske i dialog med uddannelsesinstitutionerne, står der også, at der under alle omstændigheder må ske en væsentlig konvertering fra kvote II til I. Jeg vil gerne spørge ministeren, om disse ændringer ikke giver ministeren mulighed for et pålæg, altså ikke kun en dialog, men i sidste ende et pålæg, hvor man griber ind dér, hvor man ønsker at placere disse flere unge.

Umiddelbart er det jo vældig positivt, at regeringen afsætter midler til 3.000 nye uddannelsespladser, men i SF er vi blevet kloge af skade. Som jeg har sagt før, har vi i samarbejde med regeringen været med til at få afsat 11.000